

UCHWAŁA Nr XLVIII/301/2014
RADY GMINY ŁYSOMICE
z dnia 14 października 2014 r

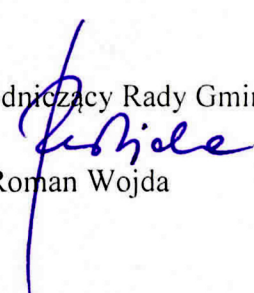
w sprawie uchylenia uchwały w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego teren położony we wsi Ostaszewo, Tylice i Gostkowo z przeznaczeniem na lokalizację elektrowni wiatrowych

Na podstawie 18 ust 2 pkt. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tj. Dz. U. z 2013r. poz. 594, poz. 645, poz. 1318, z 2014r. poz. 379, poz. 1072) **uchwała się , co następuje:**

§ 1. Uchyla się uchwałę Rady Gminy Łysomice nr XVII/94/08 z dnia 17 marca 2008 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego teren położony we wsi Ostaszewo, Tylice i Gostkowo z przeznaczeniem na lokalizację elektrowni wiatrowych.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Łysomice.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu poprzez wywieszeniu na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy Łysomice.

Przewodniczący Rady Gminy

Roman Wojda

UZASADNIENIE

Dnia 01.10.2014 roku do biura rady Gminy Łysomice wpłynął wniosek o uchylenie Uchwały Rady Gminy Łysomice nr XVII/94/08 podpisany przez jedenastu radnych i wójta.

Dnia 17 marca 2008r. Rada Gminy Łysomice podjęła uchwałę nr XVII/94/08 w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego teren położony we wsi Ostaszewo, Tylice i Gostkowo z przeznaczeniem na lokalizację elektrowni wiatrowych. Inicjatorem przystąpienia do opracowania miejscowego planu miejscowego jest: Nowa Energia sp. z o.o. ul. Balladyny 17- Gdynia, która złożyła wniosek z prośbą o uwzględnienie w projekcie miejscowego planu możliwości realizacji: "farmy elektrowni wiatrowych".

Z uwagi na istotną zmianę szeregu uwarunkowań stanowiących motywy tamtej uchwały, Radni uznali że konieczne jest jej uchylenie.

Przed wszystkim w toku tegorocznych spotkań wiejskich z mieszkańcami miejscowości Zakrzewko, Tylice i Gostkowo zauważono, że społeczność lokalna jest zdecydowanie przeciwna lokalizacji na tym terenie siłowni wiatrowych.

Ponadto przedstawiciele potencjalnego inwestora nie byli w stanie udzielić mieszkańcom racjonalnych i konkretnych odpowiedzi na pytania dot. zarówno procesu inwestycyjnego, jak i skutków wzniesienia turbin tak dla mieszkańców, jak i środowiska naturalnego. Niektóre wypowiedzi przedstawicieli inwestora zamiast wyjaśniać zgłaszane zastrzeżenia, pogłębiały wyrażane wątpliwości (np. w zakresie hałasu wytwarzanego przez turbiny i jego szkodliwości dla okolicznych mieszkańców czy też zagrożeń dla lokalnej awiofauny). Okoliczności te wzbudziły powszechny protest lokalnej społeczności.

Oprócz tego na spotkaniach wiejskich oraz w indywidualnych rozmowach z mieszkańcami przedstawiciele inwestora wskazywali zupełnie inne miejsca lokalizacji turbin niż przewidywane w roku 2008, co również potęgowało niepokój mieszkańców.

Inwestor przekazał Gminie „Raport o oddziaływaniu na środowisko zespołu 7 elektrowni wiatrowych projektowanego w okolicy miejscowości Gostkowo”, nie mniej jednak opracowanie to w zakresie istotnych zagrożeń (np. hałas) było mało precyzyjne i nie opierało się o badania, lecz ogólne rozważania teoretyczne. Poza tym dotyczyło oddziaływania tylko i wyłącznie na obszar, na którym miała być zlokalizowana planowana inwestycja, w ogóle natomiast nie odnosił się do terenów bezpośrednio sąsiednich, na które ewentualne przedsięwzięcie również by oddziaływało. Część tego obszaru to pastwiska, łąki, strefy bagienne i podmokłe (ok. 120 ha) stanowiące naturalne tereny lęgowe ptaków (w tym żurawia). Celem ochrony tego ostatniego gatunku zostało powołana przez mieszkańców grupa pn. „Ostoja Żuraw”.

Uchylana uchwała powoływała się w swoim uzasadnieniu na ówczesny „Program Ochrony Środowiska dla powiatu toruńskiego”. Należy stwierdzić, że aktualny „Program Ochrony Środowiska dla powiatu toruńskiego na lata 2010-2014 z perspektywą do roku 2017” zakłada „lokalizowanie elektrowni wiatrowych na terenach nie kolidujących z obszarami chronionymi, obszarami o walorach kulturowych i przyrodniczych oraz szlakami wędrówek ptaków” (str. 42). Dalej stwierdza się, że „Powiat Toruński nie należy do obszarów najbardziej korzystnych pod względem lokalizacji elektrowni wiatrowych, co nie znaczy, iż takie obiekty nie mogą być realizowane. Elektrownie wiatrowe można lokalizować na

terenach „otwartych”, tj. głównie użytków rolnych (UR) z wyjątkiem UR będących gruntami rolnymi zabudowanymi, gruntami pod stawami i rowami. Elektrowni wiatrowych nie można lokalizować na terenach/obszarach objętych ochroną przyrody oraz na zabytkowych obiektach rejestrowych eksponowanych w terenie (np. Grodziska).” (str. 113). Zestawienie tych wytycznych z występowaniem w bezpośrednim sąsiedztwie planowanych turbin terenów lęgowych ptactwa, jak również rozważanie ich posadowienia na trasie przelotów awiofauny poddaje w wątpliwość zgodność zamierzeń inwestycyjnych w zakresie turbin wiatrowych z wytycznymi „Programu”.

Uchylana uchwała o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego funkcjonowała w obrocie prawnym ponad sześć lat, a nie doszło do kolejnych etapów procedury planistycznej. Stan ten wywoływał niekorzystne skutki dla stron w innych postępowaniach administracyjnych, w tym m.in. dot. podziału nieruchomości (np. zawieszenie postępowania dot. podziału nieruchomości - art. 94 ust. 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami czy też postępowania w sprawie wydanie decyzji o warunkach zabudowy – art. 62 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym). Podobne sytuacje miały miejsce w Gminie Łysomice dla wniosków z obszaru, którego dotyczyła uchwała o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a jej uchylenie wydatnie przyspieszy procedowanie w przywołanych sprawach.

Dodatkowo Radni przywołują wnioski z informacji o wynikach kontroli „Lokalizacja i budowa lądowych farm wiatrowych” (nr ewid. 131/2014/P/13/189/LWR), w której Najwyższa Izba Kontroli negatywnie ocenia proces powstawania lądowych farm wiatrowych w Polsce. Szczególnie krytycznie NIK ocenił ignorowanie przez władze lokalne społecznych sprzeciwów (rozdz. 2.1, str. 8) i nieuwzględnianie argumentów przeciwników inwestycji w podejmowanych rozstrzygnięciach (str. 16-17). Na uwagę zasługuje również fakt, że aktualnie obowiązujące w Polsce przepisy prawa budowlanego nadal nie określają bezpiecznego usytuowania elektrowni wiatrowych w zakresie odległości od siedzib ludzkich (str. 9). W Polsce najczęściej odległość turbin od zabudowań mierzono wg kryterium poziomu dopuszczalnego hałasu. Jednakże, jak podkreśla NIK, „przepisy regulujące metodologię pomiaru emisji hałasu nie gwarantowały miarodajnej oceny uciążliwości tego typu urządzeń. Wykonywanie pomiarów mogło odbywać się bowiem – zgodnie z obowiązującymi wymogami – tylko w warunkach niskiej wietrzności (<5 m/s). Tymczasem elektrownie wiatrowe generują największe natężenie hałasu dopiero przy optymalnej dla nich prędkości wiatru, wynoszącej 10-12 m/s, ale w takich warunkach pomiary nie były już dokonywane. Przepisy prawa nie definiowały również dopuszczalnych norm dotyczących innych potencjalnych zagrożeń, takich jak chociażby infradźwięków oraz efektów stroboskopowych” (str. 9).

Podsumowując, z uwagi na powyższe okoliczności, w tym zwłaszcza jednoznaczny sprzeciw mieszkańców wyrażany na spotkaniach wiejskich, jak również nieprzedstawienie przez zainteresowany podmiot wiarygodnych i potwierdzonych badania informacji zagrożeń związanych z lokalizacją turbin wiatrowych, w tym zwłaszcza w zakresie poziomu hałasu i oddziaływania na środowisko naturalne, zasadnym jest podjęcie niniejszej uchwały.

4